Rovné čtyři týdny uplynou ode dne, kdy skončila základní kola jubilejního X. ročníku písničkové soutěže Notování , až se 7. března 2013 sejdeme v pražském Music City Clubu, abychom společně rozjeli jeho semifinále. V první, soutěžní části večera vystoupí čtyři kapely a jedno duo. Ze západu Čech přijede hrát skupina **Netřísk** z Chodova u K. Varů a dvě plzeňské kapely - **Fregata** a **Čáry Máry** . Ze směru takřka opačného dorazí mladoboleslavská **Isara** a Praha bude mít v prvním ze tří semifinálových večerů pouze jediného, početně nejslabšího, leč velmi konkurence schopného soutěžícího, duo **Svitky** .

Ve druhém ročníku naší soutěže se Tereza Švecová - Terčová (host 3. základního kola tohoto ročníku) podělila o vítězství s duem Nestíháme. A toto duo, dnes společně vystupující jen převzácně, zastoupí jako host večera jeho člen, písničkář **Jan Řepka**. Duo Nestíháme založili kamarádi od dětství, sotva plnoletí mládenci Petr Ovsenák z Nelahozevsi a Jan Řepka, v r. 2001. U nás poprvé soutěžili se svými autorskými písničkami hned v prvním ročníku (2003/2004). Dostali se do semifinále a o rok později je čekalo vítězné finále! Již v té době i v letech následujících se zúčastňovali velkých soutěžních festivalů, jako např. Zahrada nebo Porta. V těchto soutěžích několikrát postoupili do vrcholných finále a v r. 2005 si dokonce přivezli Interpretační Portu z Jihlavy a v r. 2007 jihlavskou Diváckou Portu. Úspěchy v soutěžích ale nikdy nebyly pro Nestíháme podstatnou metou.

První pro ně byl vždycky divák a k němu chlapci raději hledali vlastní, mnohdy i hodně originální cestu. Jejich vystoupení se odehrávala na území celé republiky, na festivalech, ale hlavně v malých klubech a různých netradičních prostorách, mnohdy i soukromých. Ta netradiční vystoupení v soukromí si chlapci sjednávali buď sami, nebo za pomoci svých kamarádů. Od počátků svého hraní žili Nestíháme přesvědčením, že hlavním posláním písničkářů je přímé, živé sdělení písně - názoru posluchači. Během krátké doby vybudovali tak silné renomé, že je k několika desítkám společných vystoupení pozvala kapela Neřež a podvakrát dokonce Spirituál Kvintet. Na českých a moravských scénách vedle tuzemských umělců spolupracovali i se zajímavými zahraničními hudebníky, jako The Wind Whistles, Unreliable Narrator, Ora Cogan, Mark Geary a Justin Lavash. Vedle toho hráli v r. 2008 na Slovensku a téhož roku a v r. 2009

znovu podnikli turné po Švýcarsku. A přesto, že o živé sdělení jim šlo vždycky víc než o desky, zůstala za nimi i dvě alba - první, poněkud kratší než obvykle, s názvem ***Nestíháme*** z r. 2006 a druhé, zcela regulérní, nazvané
Víceméně v klidu
z roku 2007.

{denvideo
http://www.youtube.com/watch?v=cPRBwzt6YX0
}

Celá slibně se otevírající cesta dua Nestíháme skončila zcela prozaicky v r. 2010. Poslední rok svých vysokoškolských studii absolvoval Petr Ovsenák v zahraničí a po svém návratu odešel za prací do Brna. To prakticky znemožnilo pravidelnou spolupráci s Janem Řepkou, který v té době, donucen okolnostmi, již nějaký čas vystupoval buď sólově, nebo, vzácněji, s hostující vynikající mladičkou zpěvačkou Josefínou Žampovou, kterou kdysi s Petrem potkali v Jižních Čechách na svých cestách za muzikou. Josefka se jako host podílí na dvou Honzových autorizovaných CD projektech. Na méně známém záznamu z živého vystoupení na Folkových prázdninách v Náměšti nad Oslavou nazvaném podle místa činu
V kapli svaté Anny
z r. 2009 a na již poměrně hodně rozšířené studiovce
Čistý byl svět
, nahrané a vydané v r. 2010.

Zatím největším projektem, do kterého se Jan Řepka jako sólista pustil, nebyla deska, nýbrž Česko-slovensko-polská hudební cyklotúra 2011 při které odehrál zhruba za měsíc dvacet šest koncertů v klubech, kavárnách, čajovnách i v soukromí. Absolvoval ji na speciálně upraveném kole, na němž vezl vše, co písničkář k životu i ke koncertování potřebuje. Územím třech států při ní ujel celkem 1.900 km. Vedle toho během času vystupoval a vystupuje v řadě dalších koncertů, ať už sám, nebo společně s tu i cizozemskými umělci, na festivalových scénách, v klubech a opět i v soukromí. Zhruba před rokem absolvoval další turné, tentokrát českomoravské a pouze týdenní, postavené především na bytových koncertech. Jeho poslední zahraniční partnerkou na scéně byla vynikající polsko-americká violoncellistka a zpěvačka Ashia Grzesik.

Honzova sólová dráha, to ale není pouze kvalitní autorské písničkářství. Vedle vlastních písniček má v repertoáru i písně svých oblíbených zahraničních písničkářů, jejichž texty sám přeložil a přebásnil do české zpěvné podoby. Pracuje takto s písněmi jak celosvětově známých autorů jako např. Bob Dylan nebo Paul Simon, ale i těch, kteří světové proslulosti nedosáhli, jako např. již léta nežijící, ale ve Švýcarsku stále velmi populární Mani Matter. O český překlad své knížky pro děti i dospělé Honzu požádal americký písničkář a básník Lucien Zell. Pro hotový rukopis nyní hledají společně v ČR nakladatele. Svoji zkušenost z loňského bytového turné, ale i z předchozích vystoupení v soukromí, zúročil Honza v příručce pro pořadatele této zřejmě dost perspektivní koncertní činnosti. Příručku Domácí koncert si mohou zájemci nejen přečíst, ale i stáhnout z jeho webových stránek.

K písničkářskému řemeslu Jana Řepky neodmyslitelně patří i producentská činnost. Tu v různé

míře vyvinul při přípravě a realizaci českomoravských turné snad všech cizinců, po jejichž boku vystupoval, počínajíc The Wind Whistles a Ashou Grzesik konče. Hlavním těžištěm jeho producentské činnosti je ale každoměsíční cyklus živých písničkářských přehlídek Open Mic na scéně pražské kavárny Potrvá a brněnské kavárny Práh. Pražský Open Mic, který Honza vymyslel spolu s Michalem Bystrovem, je zde v těchto dnech již šest let. Brněnský spoluzaložil a spoluprodukuje od podzimu 2011. Scéna kavárny Potrvá, která je platformou pro každého, kdo se chce o své umění podělit, je místem, kde Jana Řepku můžete zastihnout pravidelně každý měsíc, avšak pouze jako režiséra a moderátora programu, ve kterém zahraje nanejvýš jednu písničku a to zdaleka ne vždycky. Možná proto, že v Open Micu ho Praha vídá měsíc co měsíc, moc tu jeho písničky na živo neslýcháme. A tak jsem rád, že na Notování přijde zahrát svůj recitál úplně sám. Tolik jeho písniček v autorské interpretaci jako 7. března při prvním semifinále Notování si v Praze nejspíš zase hned tak neposlechneme. Takže ahoj ve čtvrtek v Music City Clubu
!